

(Schjøtt) at jeg tror derigjennem at kunne være forvisset om, at den erede Forslagsstiller har faaet fornøden Opreisning for de stærkt afvisende Angreb fra den høitærede Justitsministers Side. Det er meget muligt, at mathematisk set, ere de fremsatte Tal urigtige, og at de kunne taale nogen Forandring — derpaa skal jeg ikke komme ind; den erede Forslagsstiller vil jo senere sige Ordet — men Forslaget gaar jo et alt Fald kun ud paa, at udstaget Baretægtss-arrest skal komme Bedkommende, der bliver straffet, til Gode. Hvor vidt nu det kan have nogen Indflydelse paa, at Baretægtss-arresten bliver kortere, end den nu er, kan jo nok betvivles, derom handler Lovforslaget jo heller ikke; men det er i den Anledning, jeg gjerne vil gjøre et Par Bemærkninger. Jeg veed i Dieblisset ikke bestemt Bæsted, paa, om den erede næstfødste Taler har Ret til statistisk Henseende, naar han paastaar, at navnlig i de senere Aar er Baretægtss-arrest anvendt ud over de Grændser, der tidligere vare kjendte. Jeg veed ikke, om dette statistisk kan bevares bekræftende; men jeg vil indrømme, at det gaar mig, som det vist gaar Fleks, at jeg har faaet den Forestilling, at under det provisoriske Reglement er Baretægtss-arresten kommen i Hæder og Ære et Omfang, som ikke var kjendt tidligere. Jeg vilde ønske, at man under Behandlingen af dette Lovforslag vilde tage under Overveelse, om der ikke trods det saa meget paaberaabte nærværende System kunde findes Midler, hvorved Baretægtss-arresten kunde forkortes. Jeg har i den Henseende Sigte paa et bestemt Punkt, som jeg gjerne vilde omtale for muligen at faae det oplyst. Efter Grundlovens § 73 ere Dommerne ordingart uaf-sættelige, men i den tredje midlertidige Bestemmelse hedder det, at dette ikke gjælder de nærværende Dommere, som tillige have administrative Forretninger, det vil, altsaa siges, de allerfleste af Underdommerne. Nu har jeg nok set, at det kan hændes, at en Dommer kan faae en lille Tilrettevisning af den øverste Domstol, om ikke just for Baretægtss-fængslets Udstrækning. Skøndt det vel ogsaa kan ske, saa dog for andre Forhold under en Sag, hvilken Tilrettevisning dog vel i Reglen ikke har nogen videre ubehagelig Følge for ham; men det er Noget, som den høitærede Justitsminister kjender, hvad Indtryk en saadan Tilrettevisning gjør paa ham, og hvad Indflydelse den har paa Dommerens videre Forfremmelse eller Anbringelse. Men der har ogsaa været Tilfælde, hvor man har set, at en stor Tilrettevisning har havt til Følge, at den Bedkommende er bleven forflyttet til et behageligere Embede kort

efter. Man har ment, at han ikke passede for det paagjældende Sted paa Grund af den Animositet, der havde reist sig mod ham paa Grund af den vedkommende Sag. Vi have saaledes set Tilfælde, hvor den Vedkommende ryder i en Slags Beskyttelse som administrativ Straf, i Anledning af den Tilrettevisning han har faaet af Domstolene for sin Færd. Det sker imidlertid overordentlig sjælden, at der lægges Dommerne Noget til Last for deres Udfærd mod en Anholdt, selv om Baretægtss-fængslet kan være udfaa langt og umotiveret. Derimod vilde jeg gjerne høre af den høitærede Justitsminister, hvorledes den administrative Brug er. Jeg tvivler ikke paa, at en Embedsmands en Underdommers Færd i det Hele er en Gjenstand for den høitærede Justitsministers Opmærksomhed, og at han tager en Dommers eller Embedsmands hele Virksomhed i Betragtning, naar der er Spørgsmaal om, hvorvidt den Paagjældende duxer sig til Embede, eller ei. Men jeg vilde gjerne vide, om ikke den høitærede Justitsminister uafhængig af Domstolenes Afgjørelse af de paagjældende, Sager lader saadanne Forhold undersøge, hvor en Dommer er mistænkt — dette Ord brugt i en mild Betydning — hvor man er i Tvivl om, hvorvidt en Dommer enten har sløset i sit Embede til Stede for en anholdt Medborger eller ogsaa været utilgivelig, tankeløs paa de Punkter af sin Virksomhed, altsaa om ikke dette bliver undersøgt af disse Embedsmænds Øverste, Justitsministeren, uafhængigt af Domstolenes Afgjørelser, og om der ikke derefter tages Bestemmelse om, hvorvidt man fremdeles tør betroe en saadan Mand Medborgeres Vælfærd, ja man kan sige Helsen og Æren, og ikke blot den Vedkommendes egen, men ogsaa hans Saarørendes. Derjom denne Undersøgelse faaet Sted i tilstrækkelig Omfang, og vedkommende Dommere sig at vide, at de blot Domstolene, efter Sædvane er en meget mild og rings Grad, men ogsaa Justitsministeren har Ret taabent for den Side af disse afsættelige Dommeres Virksomhed, men dette da ikke kunde væsentlig bidrage til en Forfremmelse af Baretægtss-fængslet. Men er jo dog, ikke sjældent anlyst, at Anholdte have skiddet alle blot i Dage men i Uger uden at have været i Færd, uden at det har været nogen Dødelig muligt at faae Oplysning om, hvad Grunden er til, at man saaledes holdt det, den ikke i Dage men i Uger, thi det er ofte derigjennem, at det lange Baretægtss-fængsel kommer, som man stadig frylter Systemet for. Dette er det ligesom aldeles umuligt at faae begrundet, hvorfor den Vedkommende trods